

nærmere foreskrives, i hvilket Forhold Kjøbenhavns Kommune staar til Hospitalet. Det synes ganske vist, som om der vilde indtræde noget forandrede Forhold, idet Retten til at komme ind paa Fripladser paa Hospitalet vil blive udvidet til hele Landet, og man kunde jo muligvis tænke sig, at Tilstrømningen af Patienter fra den øvrige Del af Landet kunde blive saa stor, at de fattige og trængende her i Kjøbenhavn til Trods for den store Udvidelse, Hospitalet faar med omtrent 200 Senge, ville komme til at lide derunder, idet Pladserne bleve optagne af Patienter ude fra Landet. Men det kan meget godt være, at noget saadant ikke indtræffer, og at Kjøbenhavn stadig vil have noget Fortrin, fordi Hospitalet ligger her paa Pladsen. Udvidelsen af Hospitalet vil forhaabentlig jævne det saaledes, at der ikke bliver nogen Forandring for de fattige og trængende her fra Kjøbenhavn, og jeg skal derfor ikke opholde mig længere derved.

Jeg takker den højtærede Minister for det velvillige Svar, han gav mine Udtalelser fra sidst, og særlig glædede det mig meget, at den højtærede Minister bestemt erklærede, at Funktionærboligerne ikke vilde blive forringede ved Besparelsen af de 25,000 Kr. Jeg var noget hange i den Retning, men efter de Udtalelser, den ærede Minister fremkom med, er min Frygt fjernet. Den højtærede Minister synes at have forstaaet mig saaledes, at jeg ønskede en Bestemmelse optagen i Loven om, at Arbejdet skulde bortliciteres. Det er imidlertid ikke min Mening. Jeg er overhovedet ikke nogen Ynder af Licitation, naar den kan undgaas. Hvad jeg udtalte var kun, at det jo ikke var fastslaaet, at Arbejdet skulde bortliciteres og heller ikke omvendt, saa at Ministeren altsaa har fri Hænder. Jeg ser meget godt den Fare, der vilde ligge i at slaa fast, at Arbejdet skulde bortliciteres, det er bedre at staa frit i den Retning, hvad ogsaa den højtærede Minister udtalte. Det glæder mig overordentligt at høre, at den højtærede Minister vil tage Hensyn til det rette Tidspunkt for Arbejdets Udførelse, naar vi komme saa vidt, at der skal udarbejdes Byggeplaner. Det var for Resten ikke mere, end jeg havde ventet af den højtærede Minister, at han vilde tage velvillig paa denne Sag, som jo for den arbejdende Befolkning er ret betydningsfuld. Det har ved mange Byggeforetagender vist sig at være et ømt Punkt, at man

ikke har taget det tilbørlige Hensyn i saa Henseende. Jeg har kun en eneste Henstilling til til den højtærede Minister, og jeg vilde sætte megen Pris paa at høre den højtærede Ministers Mening desangaaende. Min Henstilling gaar ud paa, om det ikke, naar endelig dette Byggeforetagende tager sin Begyndelse, skulde være muligt at lægge det saaledes til Rette, at det kunde paabegyndes paa en belejlig Tid. Naar jeg siger en belejlig Tid, trænger det naturligvis til nogen Forklaring. Jeg sigter herved til, om det ikke var muligt, at Paabegyndelsen kunde finde Sted i de saakaldte daarlige Arbejdsperioder. Jeg tror, det vilde have nogen Betydning, naar Stat og Kommune vilde tage noget Hensyn til disse snart regelmæssig tilbagevendende Arbejdsløshedsperioder, som indfinde sig Aar efter Aar. Jeg tror, det vilde have Betydning i mere end en Retning. Det vilde i hvert Fald have den Betydning, at en Del af de arbejdsløse da vilde blive beskæftigede trods den daarlige Arbejdsperiode, og det vilde ogsaa have sin Betydning, om man ved et saa stort Byggeforetagende som dette vilde kunne fritages for at drage fremmede Arbejdere her ind til Landet, hvilket man meget let vil blive nødt til, hvis Foretagendet startes, naar vi have gode Arbejdsforhold, hvor næsten alle Arbejdere ere i Arbejde. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister har forstaaet min Mening. Jeg tror, at Stat og Kommune maa komme dertil, at de søge saa vidt som muligt at sætte offentlige Arbejder i Gang under disse Arbejdsløshedsperioder. Det kan jo ikke blive saaledes, at alle blive beskæftigede, men der kan som sagt gøres noget i den Retning, og der vindes derved, at der da er hjemlig Arbejdskraft nok, og Stat og Kommune behøve ikke at henvende sig til Udlandet for at hente Arbejdskraft. Ved et Foretagende som dette, der vil strække sig over 5—6 Aar, ville de indkaldte fremmede Arbejdere blive fæstnede her, saa at de yderligere ville forøge fremtidig Arbejdsløshed. Det var kun denne lille Henstilling, jeg vilde gøre til den højtærede Kultusminister. Et er givet, at Stat og Kommune maa snart komme til at se paa Arbejdsløshedsspørgsmaalet og kunne ikke i Længden undgaa at træde hjælpende til. Den bedste Hjælp, der kan ydes de arbejdsløse, er ubetinget at give dem Arbejde. Jeg henstiller dette til den højtærede Kultusministers velvillige Overvejelse.